

Brüsszel, 2025. május 26.
(OR. en)

9394/25

DEVGEN 75
RELEX 654
ACP 31
SUSTDEV 37
ONU 26
FIN 556

AZ ELJÁRÁS EREDMÉNYE

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Dátum:	2025. május 26.
Címzett:	a delegációk
Előző dok. sz.:	8927/25
Tárgy:	A haladáshoz vezető utak: A fenntartható fejlődésre és a globális jólétre gyakorolt hatás maximalizálása – A Tanács következtetései a 4. nemzetközi fejlesztésfinanszírozási konferenciára készülve (2025. május 26.)

Mellékelten továbbítjuk a delegációk részére „A haladáshoz vezető utak: A fenntartható fejlődésre és a globális jólétre gyakorolt hatás maximalizálása” című, a 4. nemzetközi fejlesztésfinanszírozási konferenciára készített tanácsi következtetéseket a Tanács által a 2025. május 26-án tartott 4099. ülésén jóváhagyott formában.

A haladáshoz vezető utak: A fenntartható fejlődésre és a globális jólétre gyakorolt hatás maximalizálása

A Tanács következtetései a 4. nemzetközi fejlesztésfinanszírozási konferenciára készülve

1. A Tanács várakozással tekint a 2025. június 30. és július 3. között Sevilleben megrendezendő, közelgő 4. nemzetközi fejlesztésfinanszírozási konferencia (FfD4) elé, amely fontos alkalmat kínál majd a fenntartható fejlődés megújított globális finanszírozási keretére irányuló kollektív fellépés felgyorsítására. Az EU továbbra is teljes mértékben elkötelezett amellett, hogy politikai vezető szerep, egység, inkluzivitás és mint megbízható partner révén előmozdítsa ezt a fontos menetrendet annak érdekében, hogy a konferencia olyan ambiciózus és hatásos eredményeken alapuló sikert érjen el, amely megerősíti a multilateralizmus relevanciáját és nélkülözhetetlen szerepét.
2. A Tanács elismeri, hogy annak ellenére, hogy az addisz-abebai harmadik nemzetközi fejlesztésfinanszírozási konferencia óta eltelt egy évtizedben jelentős előrelépést sikerült elérni, a finanszírozási hiány az elmúlt öt évben jelentősen nőtt, és évente mintegy 4 billió USD-t ért el¹, továbbá azt, hogy sürgősen foglalkozni kell az új és a lezáratlan kérdésekkel, valamint a fenntartható fejlődés finanszírozásának rendszerszintű kihívásaival.
3. A Tanács elismeri, hogy az FfD4 megrendezésére lényegesen megváltozott biztonsági, politikai, társadalmi és gazdasági környezetben kerül sor. A Tanácsot ezért továbbra is aggodalommal töltik el a változó globális környezet által gyakorolt mélyreható hatások, amelyeket a konfliktusok elszaporodása és növekvő geopolitikai feszültségek, a nemzetközi együttműködéssel és az inkluzív és fenntartható fejlődéssel szembeni támadások, zavarok, továbbá tartós válságok és konfliktusok jellemeznek, ideértve a kereskedelemmel kapcsolatos olyan növekvő feszültségeket, amelyek további nyomást gyakorolnak a multilaterális kereskedelmi rendszerre. Ez fokozza a gazdasági bizonytalanságot, megterheli a többoldalú együttműködést, és aláássa a nemzetközi pénzügyi rendszerbe vetett bizalmat, ezáltal növelve a fenntartható fejlődés finanszírozásának kiszámíthatatlanságát, instabilitását és sebezhetőségét. A Tanács nyomatékosítja, hogy az FfD4-nek – amennyiben ez megvalósítható – prioritásként kellene kezelnie a meglévő eredmények, keretek, platformok és kezdeményezések elismerését, az azokra való építkezést és azok javítását, összhangban azok eltérő szerepével és konkrét megbízatásával.

¹ *OECD Global Outlook on Financing for Sustainable Development 2025* (OECD: A fenntartható fejlődés finanszírozásának 2025. évi globális kilátásai).

4. A Tanács hangsúlyozza, hogy az egyes intézmények megbízatásának keretében és a már elért eredményekre építve nagy szükség van a reformok folytatására annak érdekében, hogy inkluzívabb, hatékonyabb és reprezentatívabb nemzetközi fejlesztésfinanszírozási struktúra jöjjön létre. Nyomatékosítjuk, hogy a hatékony, elszámoltatható és legitim intézmények meglétének további biztosítása érdekében erősíteni kell a fejlődő országok képviselőit és hangját a multilaterális fejlesztési bankok és más nemzetközi gazdasági és pénzügyi intézmények döntéshozatalában. A megerősített képviselőnek nagyobb felelősséggel kell együtt járnia. A Tanács hangsúlyozza továbbá az ENSZ80-reform irányába tett lépések fontosságát. Az FfD4 elszalaszthatatlan alkalmat kínál a globális irányítási struktúrák reformjának előmozdítására és arra, hogy azokat megfelelővé tegyék a 21. század számára². A Tanács újólág megerősíti az EU szilárd elkötelezettségét a hatékony multilateralizmus és a szabályokon alapuló nemzetközi rend mellett, amelynek középpontjában az Egyesült Nemzetek Szervezete áll.
5. A Tanács ismételten megerősíti, hogy az EU és tagállamai szilárdan elkötelezettek amellett, hogy végrehajtsák a jövőt szolgáló paktumot, a 2030-ig tartó időszakra szóló menetrendet és annak fenntartható fejlődési céljait, a Párizsi Megállapodás céljait, a sendai katasztrófakockázat-csökkentési keretet, a biológiai sokféleségre vonatkozó globális keretet, a társadalmi fejlődésről szóló koppenhágai nyilatkozatot, a Pekingi Nyilatkozatot és Cselekvési Platformot, a nemzetközi népesedési és fejlesztési konferencia cselekvési programját, valamint ezek felülvizsgálati konferenciáinak eredményeit. A Tanács továbbá újólág megerősíti, hogy a szegénység minden formája és dimenziója – és különösen a mélyszegénység – továbbra is a legnagyobb globális kihívás, amelynek felszámolása a fenntartható fejlődés elengedhetetlen feltétele.
6. A Tanács hangsúlyozza, hogy a 2030-ig tartó időszakra szóló menetrend végrehajtásának támogatása érdekében valamennyi – köz- és magán-, belföldi és nemzetközi – finanszírozási forrás hatékony felhasználása révén fontos szűkíteni a fenntartható fejlődési célok teljesítésével kapcsolatos, globális finanszírozási hiányt, amint azt a Paktum a Jólétért, az Emberekért és a Bolygóért is szorgalmazta.

² 11422/24 – A Tanács következtetései az Egyesült Nemzetek Szervezetében az Egyesült Nemzetek Szervezete Közgyűlésének 79. ülészakán (2024. szeptember – 2025. szeptember) képviselendő uniós prioritásokról.

7. Az Európai Unió és tagállamai régóta élen járnak a fenntartható fejlődés előmozdítására irányuló globális erőfeszítések támogatásában, és együtt jelenleg az összes hivatalos fejlesztési támogatás (ODA) 42 %-át adják. A Tanács – újólal megerősítve a fejlesztéspolitikára vonatkozó új európai konszenzust – megerősíti az EU és tagállamai elkötelezettségét a fenntartható fejlődés elvei és célkitűzései iránt annak három dimenziójában, a mélyszegénység csökkentése, – hosszú távon pedig – felszámolása, az éhezésnek³ és az alultápláltság minden formájának a megszüntetése és az élelmezésbiztonság megvalósítása, az éghajlatváltozásnak, a biológiai sokféleség csökkenésének és a környezetkárosodásnak a kezelése, az óceánok védelme, a katasztrófakockázatok, a sebezhetőségek és az egyenlőtlenségek – többek között a nemek közötti egyenlőtlenségek – mérséklése, valamint a „senkit nem hagyunk hátra” elv betartása érdekében. Ez a kötelezettségvállalás továbbá döntő szerepet játszik a vidéki gazdaságok mezőgazdasági és élelmiszerrendszereiben.⁴ Azt többek között a fenntartható fejlődés finanszírozására – egyebek mellett a hivatalos fejlesztési támogatásra⁵ – vonatkozó kollektív és egyéni kötelezettségvállalások által kell támogatni. A Tanács emlékeztet arra a közös kötelezettségvállalásra, hogy fokozzuk és teljesítjük a hivatalos fejlesztési támogatásra vonatkozó kötelezettségvállalásainkat, beleértve a legfejlettebb országok azon célokra irányuló kötelezettségvállalását, hogy a bruttó nemzeti jövedelem 0,7 %-át hivatalos fejlesztési támogatásra⁶, a bruttó nemzeti jövedelem 0,15–0,20 %-át pedig a legkevésbé fejlett (LDC-) országoknak nyújtott hivatalos fejlesztési támogatásra fordítsák.
8. A Tanács megerősíti az EU globális elkötelezettségét a hatások és a kölcsönösen előnyös nemzetközi partnerségek fokozása iránt, valamint aziránt, hogy továbbra is megbízható, hiteles és szilárd partner maradjon, a fenntartható fejlődési célok elérésén munkálkodva. A Global Gateway révén az EU és tagállamai a „Team Europe” megközelítés jegyében – a pénzügyi intézményekkel és a magánszférával együttműködve – támogatják a partnerországokat azáltal, hogy mozgósítják a digitális, az éghajlati és energetikai, a közlekedési, az egészségügyi, az oktatási és a kutatási ágazatra összpontosító infrastrukturális beruházásokat, valamint azáltal, hogy előmozdítják a beruházásokat támogató környezetet. A Global Gateway kezdeményezésnek folytatnia kell a minőségi beruházások feltételeinek javítását is, mégpedig technikai segítségnyújtás, szakpolitikai párbeszéd, kereskedelmi és beruházási megállapodások, valamint szabványosítási és szabályozási keretek révén.

³ Ezzel összefüggésben a Tanács emlékeztet arra, hogy támogatja a G20-ak „az éhezés és a szegénység elleni globális szövetség” elnevezésű kezdeményezését.

⁴ Ez összhangban áll a Világélelmezés-biztonsági Bizottságnak a mezőgazdasági és élelmiszeripari rendszerekbe történő felelős beruházásra vonatkozó elveivel (CFSRAI).

⁵ 11339/24, 2024. évi éves jelentés az Európai Tanács részére az EU által nyújtott fejlesztési támogatás célértékeiről – A Tanács következtetései (2024. június 24.).

⁶ Az EU-hoz 2002 után csatlakozott tagállamok elkötelezték magukat amellet, hogy törekednek az ODA/GNI arány 0,33 %-ra való növelésére.

9. A fejlesztésfinanszírozás széles körű törekvés, amely kiterjed a belföldi források mozgósítására, a nemzetközi adóügyi együttműködésre és az illegális pénzmozgások elleni küzdelemre, a hatékonyabb államháztartási kiadásokra és államadósság-kezelésre, a hivatalos fejlesztési támogatásra, valamint a magánforrások áramlására.
10. A Tanács úgy véli, hogy a méltányos és hatékony adó- és kiadási politikák elengedhetetlenek a belföldi források mozgósításának javításához a fejlesztés finanszírozása és az egyenlőtlenségek mérséklése érdekében. A nemzetközi adóügyi együttműködés megerősítése, valamint annak biztosítása érdekében, hogy a nemzetközi adószabályok megfeleljenek valamennyi ország eltérő igényeinek, prioritásainak és kapacitásainak, a Tanácsnak eltökélt szándéka, hogy megvizsgálja, miként lehetne felerősíteni a fejlődő országok hangját és fokozni képviselőiket a nemzetközi adózási struktúrában, hangsúlyozva a nemzetközi adóügyi együttműködési keretek valamennyi országra gyakorolt hatásai alapos elemzésének a fontosságát. A Tanács pártfogolja a fejlődő országoknak nyújtott, igényalapú intézményi, technológiai és humán kapacitásépítési támogatást, hogy segítse őket költségvetési politikáik és adóigazgatásuk javításában. A Tanács elismeri a G20–OECD keretében már elvégzett munkát, ösztönözve annak folytatását és elkerülve az átfedéseket, továbbá tudomásul veszi az Egyesült Nemzetek nemzetközi adóügyi együttműködésről szóló keretegyezményéről és annak jegyzőkönyveiről folyó tárgyalásokat. A Tanács hangsúlyozza, hogy fontos innovatív módokat keresni a fejlődő partnerországok új finanszírozására.
11. A Tanács ismételten hangsúlyozza a magánfinanszírozás fenntartható fejlődés felé történő mozgósításának fontosságát, többek között a belföldi, kétoldalú, háromoldalú és többoldalú közforrások aktivizálása érdekében, hogy azokkal megfelelő nagyságrendet és hatást lehessen elérni. A Tanács felszólít a pénzügyi addicionalitással jellemzett innovatív pénzügyi eszközök hatékony alkalmazására, ideértve a garanciákat és más kockázatmegosztási mechanizmusokat, a köz- és magánberuházási alapokat, valamint a zöld- és kékkötvényeket, továbbá ösztönzi ezen eszközök jobb koordinációját és harmonizációját azok hatásának maximalizálása érdekében. A magánfinanszírozásnak a fejlesztésfinanszírozási menetrend előmozdítása érdekében történő mozgósítása együtt jár az országok általi teljes körű felelősségvállaláson alapuló, kölcsönösen előnyös megújított partnerségekkel, különösen a közintézmények és a gazdasági kormányzás megerősítése, valamint a magánberuházásokat ösztönző, támogató üzleti környezet kialakítása terén. Támogatja továbbá a kivándorlók általi hazautalások és a diaszpóra általi beruházások mozgósítását a fenntartható fejlődés érdekében.

12. A Tanács hangsúlyozza, hogy a hivatalos fejlesztési támogatás katalizátorszerepet játszik az egyéb köz- és magánfinanszírozási források – például a belföldi források, a vegyes finanszírozás és a fenntartható magánberuházások – mozgósításában. Ezzel összefüggésben a Tanács hangsúlyozza továbbá a nem pénzügyi végrehajtási eszközök fokozott jelentőségét a fenntartható fejlődési célok elérése szempontjából, valamint a kedvezményes finanszírozáshoz és vissza nem térítendő támogatásokhoz való folyamatos hozzáférés fontosságát, különösen a fenntartható fejlődés szempontjából létfontosságú olyan ágazatokban, amelyek nem vonzóak a magánszektorbeli beruházások számára. A háromoldalú együttműködés emellett kulcsfontosságú módot kínál az Észak-Dél és a Dél-Dél együttműködés kiaknázására, valamint annak biztosítására, hogy a fejlesztési megoldások hatásosak, átalakító jellegűek és helyi indíttatásúak legyenek.
13. A Tanács üdvözli a bruttó hazai terméken (GDP) túlmutató kiegészítő előrehaladási mutatók – többek között a többdimenziós sebezhetőségi mutató, valamint a sebezhetőséget és az egyenlőtlenséget figyelembe vevő egyéb potenciális mutatók – alkalmazásának megfontolását. A Tanács elismeri, hogy fokozni kell a legkevésbé fejlett országok (LDC) státuszából kilépő vagy a közelmúltban kilépett országok támogatását, mégpedig az egyes országok körülményeihez igazított olyan megfelelő ösztönzők és intézkedések révén, amelyek rendeltetése a lehető legkisebbre csökkenteni a fejlődési pályájukban beálló zavarokat. A Tanács tudomásul veszi az OECD Fejlesztési Támogatási Bizottsága (DAC) által e területen jelenleg végzett munkát.
14. A Tanács tudomásul veszi a különleges helyzetben lévő országok – például a legkevésbé fejlett (LDC-)országok, a tengerparttal nem rendelkező fejlődő (LLDC-)országok és a fejlődő kis szigetállamok (SIDS) – eltérő szükségleteit és kihívásait, továbbá azokat a sajátos kihívásokat, amelyekkel a közepes jövedelmű országok és a konfliktushelyzetben vagy konfliktus utáni helyzetben lévő országok, valamint az éghajlatváltozásnak különösen kitett vagy pénzügyi sebezhetőségek által érintett országok szembesülnek. A Tanács arra ösztönöz valamennyi fejlesztési intézményt, hogy elemzésükben és intézkedéseikben jobban vegyék figyelembe a sebezhetőséget okozó tényezőket.

15. A Tanács elismeri, hogy sürgősen ki kell építeni a rezilienciát, különösen a konfliktusok által érintett, valamint a súlyos és szélsőséges instabilitásnak kitett helyzetekben, az azonnali szükségletek kezelésére és a megelőzésbe való beruházásra összpontosítva. A katasztrófakockázatok csökkentése tekintetében a Tanács hangsúlyozza a kockázatokat figyelembe vevő azon fejlesztési stratégiák és megelőző intézkedések fontosságát, amelyek célja a sebezhetőségek mérséklése és a fenntartható, inkluzív helyreállítás előmozdítása. Szem előtt tartva, hogy a mélyszegénységben élők és éhínség által sújtottak 40 %-a konfliktus sújtotta országokban tartózkodik, a Tanács felszólítja az Egyesült Nemzetek Szervezetét, a tagállamokat és a nemzetközi pénzügyi intézményeket – azok székhelyét és a helyszíni fióktelepeket is beleértve –, hogy fokozzák a konfliktusmegelőzésre, a békeépítésre és a béke fenntartására irányuló, innovatív és rugalmas finanszírozási megoldások kidolgozását és alkalmazását célzó erőfeszítéseiket. Ezeknek a megközelítéseknek a bevált gyakorlatokra kell épülniük, igazodniuk kell a nemzeti prioritásokhoz, és támogatniuk kell a koordinált, kontextusfüggő végrehajtást a konfliktusok által érintett helyzetekben.
16. A Tanács továbbá ismételten hangsúlyozza, hogy olyan békés, igazságos és befogadó társadalmakat kell kialakítani, amelyek egyenlő hozzáférést biztosítanak az igazságszolgáltatáshoz, és amelyek az emberi jogok és a demokrácia tiszteletben tartásán alapulnak. A Tanács megismétli az EU aziránti elkötelezettségét, hogy az ENSZ három pillére – a béke és a biztonság előmozdítása, a fenntartható fejlődés elősegítése és az emberi jogok védelme – kapcsán kiegyensúlyozott megközelítésre van szükség.
17. A Tanács hangsúlyozza, hogy a fenntartható fejlődésre jelenleg egy olyan világban kerül sor, amelyet mélyrehatóan érint a hármas környezeti válság. Az országok szintjén olyan, integrált fenntartható fejlődési tervezési folyamatot szorgalmazunk, amely minden finanszírozási formát és forrást összefog, ideértve a klímafinanszírozást és a biológiai sokféleség finanszírozását is. A Párizsi Megállapodás részes feleinek találkozájaként szolgáló Felek Konferenciájának hatodik ülésén elfogadott új, számszerűsített kollektív célról szóló határozattal összhangban a Tanács az összes szereplőt felszólítja arra, hogy működjenek együtt annak érdekében, hogy lehetővé váljon az éghajlat-politikai finanszírozás valamennyi köz- és magánforrásból történő növelése azon fejlődő országok részére, amelyek részes felei a Párizsi Megállapodásnak. A Tanács emlékeztet arra, hogy a tőkeáramlásoknak az alacsony üvegházhatásúgáz-kibocsátás és az éghajlatváltozás hatásaival szemben reziliens fejlődés felé vezető pályával történő összehangolása az éghajlat-politikai intézkedésekbe történő nagy volumenű beruházásokat tehet lehetővé, továbbá az összes szereplőt felszólítja arra, hogy törekedjenek e célkitűzés elérésére. A hamarosan megrendezésre kerülő, az óceánokkal és a fenntartható óceánpolitikai fellépéssel foglalkozó harmadik ENSZ-konferencia eredményeit szintén figyelembe kell venni.

18. A Tanács támogatja a nemzetközi fejlesztési együttműködés struktúrájának megerősítését, mégpedig a releváns szervezetek erősségeire és szakértelmére építve, valamint biztosítva azt, hogy az alkalmas legyen a fenntartható fejlődés finanszírozásának felgyorsítására. A Tanács újól meg erősíti, hogy támogatja a fejlesztési hatékonyságot és annak elveit: az országok felelősségvállalását és vezető szerepét, az eredményekre való összpontosítást, az inkluzív partnerségeket és az átláthatóságot, valamint a kölcsönös elszámoltathatóságot. A Tanács támogatja az országok által irányított terveket, stratégiákat és platformokat – például az integrált nemzeti finanszírozási kereteket –, melyek az összes fejlesztési partnerrel való együttműködés alapját képezik. A Tanács hangsúlyozza az olyan, támogató környezetek fontosságát, amelyek kedvezően hatnak a fenntartható fejlődés finanszírozására, továbbá kiemeli a nemzeti érdekelt felek és hatóságok vezető szerepének és elköteleződésének fontosságát – az országuk fejlődéséért ugyanis elsősorban ők felelnek. Ez továbbá döntő szerepet játszik a vidéki gazdaságok mezőgazdasági és élelmiszerrendszereiben.⁷
19. A Tanács kiemeli a következők melletti elkötelezettségét: a jó kormányzás és a jogállamiság, valamint az adókijátszással és -kikerüléssel, a korrupcióval, a pénzmosással és a szervezett bűnözéssel, továbbá az ezekből származó illegális pénzmozgásokkal szembeni küzdelem minden szinten és területen, mégpedig az olyan meglévő keretekre építve, mint például a Pénzügyi Akció Munkacsoport (FATF). Ezek mind döntő fontosságú tényezők az olyan, kedvező beruházási környezetek megteremtése szempontjából, amelyek mind a belföldi, mind a nemzetközi beruházásokat vonzzák, valamint elősegítik az inkluzív és fenntartható növekedést. E tekintetben szintén alapvető fontosságú az átlátható, hatékony és elszámoltatható államháztartás és adósságkezelés, valamint a fenntartható fejlődést szolgáló, átfogó szakpolitikai koherencia.
20. A Tanács nyomatékosítja, hogy a tudomány, a technológia és az innováció kulcsfontosságú mozgatórugói a fenntartható fejlődési célok elérésének, valamint hangsúlyozza az önkéntes és kölcsönösen elfogadott feltételek melletti technológiatranszfernek, továbbá az ismeretek megosztásának és a kapacitásépítésnek a jelentőségét. Ezzel összefüggésben a Tanács tisztában van azzal, hogy a humán tőkének és készségeknek a megerősítése horizontális mozgatórugót jelent a termelékenység, a reziliencia és az inkluzív növekedés szempontjából, továbbá kulcsfontosságú tényezője a beruházásokat és az innovációt lehetővé tevő feltételek megteremtésének.

⁷ Ez összhangban áll a Világélelmelés-biztonsági Bizottságnak a mezőgazdasági és élelmiszeripari rendszerekbe történő felelős beruházásra vonatkozó elveivel (CFSRAI).

21. A Tanács ismételten hangsúlyozza, hogy teljes mértékben elkötelezett mind a nemek közötti egyenlőségnek, mind pedig a nők általi szerepvállalás növelésének és pénzügyi függetlenségüknek az előmozdítása mellett, továbbá emlékeztet arra, hogy a nemi dimenziót valamennyi szakpolitikában, programban, módozatban és költségvetésben szisztematikus módon, általánosan érvényesíteni kell. E tekintetben az EU kiemeli azon feltételek megteremtésének fontosságát, amelyek lehetővé teszik az elégséges belföldi források mozgósítását, valamint elősegítik a civil társadalmi szervezetek általi teljes körű, egyenlő és érdemi részvételt és vezető szerepet a nemek közötti egyenlőség megvalósítása céljából. A Tanács hangsúlyozza, hogy a nemzetközi pénzügyi intézmények és a multilaterális fejlesztési bankok központi szerepet játszanak a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő szakpolitikai intézkedések előmozdításában, ideértve a költségvetési és pénzügyi politikákat is, továbbá katalizátorként működnek az olyan ágazatokba történő beruházások szempontjából, amelyek központi jelentőségűek általánosságban a strukturális egyenlőtlenségek, különösen pedig a nemek közötti egyenlőtlenségek áthidalását tekintve.
22. A Tanács emellett azzal is tisztában van, hogy milyen fontosak az adatok és a statisztikák a fenntartható fejlődési célok felé tett előrehaladás mérése, valamint a tényeken alapuló döntéshozatal elősegítése szempontjából. A Tanács hangsúlyozza a hivatalos fejlesztési támogatással (ODA) kapcsolatos statisztikák értékét, valamint az OECD/DAC szerepét a hivatalos fejlesztési támogatás nyomon követésében. A Tanács kiemeli a fenntartható fejlődéshez nyújtott teljes hivatalos támogatás (TOSSD)-szabvány mint olyan adatforrás jelentőségét, amellyel jobban mérhetők a 2030-ig tartó időszakra szóló menetrend végrehajtásához hozzájáruló erőforrások, valamint fokozható azok átláthatósága és ismerete, mivel az kiterjed a fenntartható fejlődés támogatása érdekében mozgósított valamennyi hivatalos pénzmozgásra és magánforrásból származó összegre. A Tanács kijelenti, hogy az EU készen áll arra, hogy inkluzívabb és átláthatóbb módszereket tárjon fel a fejlesztésfinanszírozás meghatározására és mérésére, többek között a kockázatértékeléshez és a források elosztásához használt adatok jobb alkalmazása révén. A Tanács továbbá hangsúlyozza a nyomon követésnek és az értékelésnek, valamint az utánkövető intézkedéseknek a fontosságát a meglévő források vonatkozásában a fenntartható fejlődésre és a globális jólétre irányuló erőfeszítésekkel kapcsolatos elszámoltathatóság és tanulás fokozása érdekében.
23. A Tanács továbbá hangsúlyozza, hogy kész a partnerországok támogatásának fokozására, mégpedig célzott kapacitásépítési erőfeszítések – különösen az intézmények megerősítése és ezen belül a kormányzati tisztviselők képzése – révén. E támogatásnak többek között az olyan, támogató környezetek kialakítására kell összpontosulnia, amelyek elősegítik a vállalkozások fejlődését és a gazdasági növekedést, innovatív finanszírozási eszközök kidolgozását, valamint a hatékony és eredményes államháztartási gazdálkodáshoz (az adósságkezelést is beleértve) szükséges intézményi kapacitások megerősítését. A Tanács emellett annak is tudatában van, hogy milyen fontos a kapacitásépítés az egyes országoknak a belföldi bevételbeszedés javítása, valamint a hatékony közpolitikák kidolgozása és végrehajtása terén történő támogatása szempontjából, összhangban a nemzeti fejlesztési prioritásaikkal.

24. A Tanács nyomatékosítja, hogy elkötelezett a fenntarthatatlan államadósságokra való hosszú távú megoldások keresése iránt, valamint hangsúlyozza, hogy az országok számára a fenntartható fejlődési célok elérése szempontjából rendkívüli jelentőségű az államadósság fenntarthatóságának biztosítása és a költségvetési mozgástér növelése, továbbá kiemeli, hogy ezen erőfeszítésekben jobb megelőzés és továbbfejlesztett szanálási mechanizmusok révén támogatni kell az országokat. A Tanács üdvözlí a G20-ak közös adósságkezelési keretében és azon kívül a közelmúltbeli adósságátalakítási ügyekben tett, rendkívül jelentős előrehaladást. Napjainkban a prioritást nem új adósságkönnyítési eszközök létrehozása, hanem a pozitív eredményeket hozó kezdeményezések végrehajtásának fokozása képezi. A Tanács ezért további erőfeszítéseket szorgalmaz a közös keret időben, valamint jobban kiszámítható, rendezett és koordinált módon történő fokozottabb végrehajtása érdekében.
25. A nemzetközi adósságarchitektúrát meg kell erősíteni annak érdekében, hogy jobban figyelembe lehessen venni a fejlődő országok aggályait és szükségleteit. Az államadósság fenntarthatóságának kezelése kiemelkedő jelentőséggel bír, többek között a főbb érdekelt felek között a felelősségteljes hitelezés és hitelfelvétel meglévő elveiről folytatott párbeszéd révén. E célból a Tanács támogatja egy éves párbeszéd életre hívását az ENSZ intézményei, az adósság miatt sebezhetővé vált országok, a Párizsi Klub, más hivatalos hitelezők, valamint a Nemzetközi Valutaalap (IMF) és a Világbank mint megfigyelők között az adósságpolitikai problémák kezelése érdekében.
26. A Tanács továbbá elismerését fejezi ki az IMF és a Világbank által azon hárompilléres megközelítéssel kapcsolatban végzett munka iránt, amely azon alacsony jövedelmű országok és sérülékeny feltörekvő piaci országok támogatására irányul, amelyek likviditási problémákkal néznek szembe, ugyanakkor fenntartható az adósságuk. Ezzel együtt úgy véli, hogy a likviditási támogatás nem szabad, hogy késleltesse az adósságátalakítást, amennyiben az szükséges. A Tanács hangsúlyozza, hogy milyen fontos a fokozottabb adósságátláthatóság és kapacitásépítés. A Tanács emlékeztet a jövőt szolgáló paktumban foglalt azon felhívásra, hogy elő kell mozdítani az adósságcsere-ügyletek nagyobb mértékű alkalmazását a fenntartható fejlődési célok érdekében, így például az éghajlat-, illetve a természet érdekében történő adósságcsere-ügyleteket a fejlődő országok javára, amennyiben annak helye van, és támogatja az adósságcsere-ügyletek eseti alapon történő alkalmazását. A Tanács – ahol annak helye van – támogatja továbbá az adósságszolgálati kifizetések szüneteltetését célzó rendelkezések általános érvényesítését a hivatalos hitelezésben.

27. Az EU és tagállamai továbbra is határozottan elkötelezettek egy erős, kvótaalapú és megfelelő forrásokkal rendelkező IMF mellett, amely központi szerepet tölt be a globális pénzügyi védőhálóban (GFSN). Az uniós tagállamok újól meg erősítik elkötelezettségüket az IMF mellett, amely változatlanul alkalmas arra, hogy foglalkozzon a 21. század kihívásaival. A Tanács hangsúlyozza, hogy fokozott támogatást kell nyújtani az állami fejlesztési bankok részére annak érdekében, hogy megerősítsék azok intézményi kapacitását, ezáltal pedig maximalizálják az általuk gyakorolt hatást. A Tanács támogatja az állami fejlesztési bankok, a multilaterális fejlesztési bankok és a tágabb értelemben vett pénzügyi rendszer közötti megerősített együttműködést, mégpedig az „Egyesült pénzügyi ágazat” („*Finance in Common*”) hálózat munkájára építve.
28. A Tanács hangsúlyozza, hogy a multilaterális fejlesztési bankok alapvető szerepet töltenek be a 2030-ig tartó időszakra szóló menetrend és a Párizsi Megállapodás céljai felé történő előrehaladás előmozdításában. Az EU támogatja a multilaterális fejlesztési bankok jelentős reformtörekvéseit, miközben azok végzik a mélyszegénység felszámolására és a közös jólét előmozdítására irányuló küldetésüket, és kezelik az olyan globális kihívásokat, mint az instabilitás és a konfliktusok, az éghajlatváltozás, a biológiai sokféleség csökkenése, a szennyezés és a nemek közötti egyenlőtlenségek. A Tanács arra ösztönzi a multilaterális fejlesztési bankokat, hogy a leginkább rászoruló országokra – különösen pedig a leginkább lemaradókra és a legsérülékenyebb helyzetűekre – való összpontosítással fokozzák tovább az általuk kifejtett hatást.
29. Ezzel összefüggésben a Tanács felszólítja a multilaterális fejlesztési bankokat, hogy fokozzák együttműködésüket és koordinációjukat mind egymás között, mind az egyéb fejlesztési szereplőkkel, így többek között az ENSZ-rendszerrel, a bilaterális donorokkal és a magánszektorral, mégpedig a szinergiák fokozása, a párhuzamosságok elkerülése és koherens támogatás biztosítása érdekében.
30. A Tanács támogatja a multilaterális fejlesztési bankok „jobbá, nagyobbá és hatékonyabbá” tételére irányuló G20-ütemtervet, és sürgeti a multilaterális fejlesztési bankokat, hogy gyors ütemben hajtsák végre azt többek között a működési eredményességüknek és a tőkefelhasználásuk hatékonyságának a tőkemegfelelési kerethez kapcsolódó, valamint mérlegoptimalizálási intézkedések révén történő javítása által, megőrizve ugyanakkor a hosszú távú pénzügyi fenntarthatóságukat, és anélkül, hogy elveszítenék magas és megbízható hitelminősítéseiket, valamint elsőbbségi hitelezői státuszukat, továbbá – adott esetben – megvédve az „AAA” minősítésüket. A Tanács felszólítja a multilaterális fejlesztési bankokat arra, hogy a fejlesztési hatás maximalizálása érdekében javítsák tovább a rendszerként való működésük módját, valamint lépjenek partnerségre a kormányokkal, nemzeti és szubnacionális fejlesztési bankokkal, a vertikális klímaalapokkal és a magánszektorral, ideértve a kis- és középvállalkozásokat is.

31. Az uniós tagállamok együttesen mintegy 37 milliárd USD összeg erejéig vállalták a különleges lehívási jogoknak/SDR-eknek (vagy azzal egyenértékű hozzájárulásoknak) a rezilienciát és a fenntarthatóságot célzó vagyonkezelői alapba (*Resilience and Sustainability Trust*, RST) és a szegénységcsökkentési és növekedési vagyonkezelői alapba (*Poverty Reduction and Growth Trust*, PRGT) történő önkéntes átirányítását, és élen járnak a forrásoknak az IMF vagyonkezelői alapjaiba való átutalása terén: mintegy 35 milliárd USD rendelkezésre bocsátása már megtörtént. A Tanács ösztönzi azokat az országokat, amelyeknek ezt módjukban áll megtenni, hogy vegyék fontolóra további önkéntes hozzájárulásoknak mind a PRGT, mind pedig az RST megerősítése érdekében való megtételét, és teljesítsék vállalásaikat annak érdekében, hogy a források ténylegesen rendelkezésre álljanak a sérülékeny helyzetű országok számára. A Tanács ezenkívül ösztönzi azokat az országokat, amelyeknek ezt módjukban áll megtenni, hogy fontolják meg az SDR-ek multilaterális fejlesztési bankokon keresztül történő átcsoportosításának támogatását, a vonatkozó jogi keretek tiszteletben tartása és az SDR-ek tartalékeszköz jellegének a megőrzése mellett.
32. A Tanács kiemeli a kereskedelemnek mint a fenntartható fejlődés egyik motorjának szerepét. A Tanács ismételten kijelenti, hogy támogatja a szabályokon alapuló, megkülönböztetésmentes, tisztességes, nyitott, inkluzív, méltányos, fenntartható és átlátható multilaterális kereskedelmi rendszert, középpontjában a Kereskedelmi Világszervezettel. A Tanács emellett újlag megerősíti, hogy elkötelezett a fejlődő országok – különösen a legsérülékenyebbek és a legtávolabbiak, így például a legkevesbé fejlett (LDC-)országok, a tengerparttal nem rendelkező fejlődő (LLDC-)országok és a fejlődő kis szigetállamok (SIDS-országok) – regionális és globális értékláncokba való hatékony integrációjának támogatása mellett.
33. A Tanács nyomatékosan hangsúlyozza a regionális együttműködés megerősítésének és a kereskedelmi integráció előmozdításának fontosságát, amelyek elengedhetetlenek a reziliencia fokozásához, valamint az inkluzívabb és diverzifikáltabb globális gazdasági részvétel biztosításához. Az EU a legnagyobb nyújtója a kereskedelemösztönző támogatásnak, amely magában foglalja mind az Unió Global Gateway stratégiája által kínált, infrastrukturális és a termelési kapacitásokba történő beruházásokat, mind pedig az olyan „puha” intézkedések támogatását, amelyek a kereskedelmi és beruházási feltételek javítására irányulnak, egyúttal foglalkozva az esetlegesen jelentkező tovaggyűrűző hatásokkal is annak biztosítása érdekében, hogy az említett támogatás fenntartható és inkluzív eredményekhez járuljon hozzá. A Tanács megerősíti az EU aziránti elkötelezettségét, hogy a kereskedelmi megállapodásaiba olyan intézkedéseket foglaljanak bele, amelyek biztosítják, hogy a kereskedelem pozitív hatással legyen a fenntartható fejlődésre.
34. A Tanács kiemeli, hogy a fejlesztésfinanszírozási menetrendnek koherensnek, inkluzívnak, hatásosnak és hatékonyabbnak kell lennie, továbbá hogy valamennyi érdekelt félnek minden szinten – a civil társadalmat és a magánszektor, ez utóbbin belül pedig a kis- és középvállalkozásokat is beleértve – érdemi módon részt kell abban vennie, és ki kell vennie a részét a munkából.